

Odvolaie podané 17. februára 2014: Európska komisia proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 11. decembra 2013 vo veci F-130/11, Verile a Gjergji/Komisía

(Vec T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaieľka: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall, D. Martin a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Marco Verile (Cadrezzate, Taliansko) a Anduela Gjergji (Brusel, Belgicko)

Návrhy

Odvolaieľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu z 11. decembra 2013 vo veci F-130/11, Verile a Gjergji/Komisía,
- rozhodol, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, ktoré vznikli na tomto stupni,
- zaviazal pána Verile a pani Gjergji na náhradu trov konania, ktoré vznikli v konaní na Súde pre verejnú službu.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolaieľka uvádza štyri odvolaie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod založený na porušení pojmu akt spôsobujúci ujmu v rozsahu, v akom Súd pre verejnú službu rozhodol, že žaloba na prvom stupni je prípustná, keď určil, že návrh, ktorý predložila Komisia dotknutým osobám ohľadom výpočtu započítania odpracovaných rokov vyplývajúceho z prevodu ich práv na dôchodok podľa článku 11 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, je akt spôsobujúci ujmu (body 37 až 55 napadnutého rozsudku).
2. Druhý odvolací dôvod založený na tvrdení, že Súd pre verejnú službu protiprávne bez návrhu uviedol výnimku z protiprávnosti všeobecných vykonávacích ustanovení o prevode dôchodkových práv prijatých v roku 2011. Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod nebol výslovne predložený žalobcami na prvom stupni a nebol ani predmetom kontradiktórnej diskusie (body 72 a 73 napadnutého rozsudku).
3. Tretí odvolací dôvod založený na nesprávnych právnych posúdeniach Súdu pre verejnú službu pri výklade článku 11 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie a ustanovení týkajúcich sa prevodu dôchodkových práv (body 74 až 98, 106, 109 a 110 napadnutého rozsudku). Komisia tvrdí, že tento súd tým, že rozhodol, že pojem „kapitálová hodnota“ uvedený v článku 11 ods. 2 uvedenej prílohy VIII je odlišný od pojmu „poistno-matematický ekvivalent“ uvedenom v článku 11 ods. 1 a stanovenom v článku 8 uvedenej prílohy VIII, sa obmedzil na doslovný výklad, aby prišiel k záverom, ktoré môžu viesť k veľkým rozdielom v zaobchádzaní medzi úradníkmi, ktorí požiadali o prevod ich práv na dôchodok „do“ a úradníkmi, ktorí požiadali o prevod „z“ dôchodkového systému. Komisia uvádza, že výklad Súdu pre verejnú službu je nezlučiteľný ako s požiadavkami finančnej vyrovnanosti dôchodkového systému Európskej únie, tak s právom na majetok úradníkov, ktorí žiadajú o prevod „do“.
4. Štvrtý odvolací dôvod založený na tvrdení, že Súd pre verejnú službu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že práva žalobcov na prvom stupni ohľadne prevodu ich dôchodcovských práv boli už „úplne vytvorené“ v momente vstupu všeobecných vykonávacích ustanovení o prevode dôchodkových práv prijatých v roku 2011 do platnosti, a to v rozsahu, v akom až konečné rozhodnutie o započítaní definuje prevedené dôchodkové práva (body 99 až 108 napadnutého rozsudku).